

FULGORS MODERNS DE SANTEDAT

Fra Joan Soreth Bruner

mort en olor de santedat a Straubing (Baviera) 3 de juny de 1901

El servent de Déu fra Joan Soreth Brunner O. Carm. veié la llum el 2 d'octubre de 1842 a Oberhaid (Baviera). Els seus pares de condició humil però piadosos, l'educaren en la pietat i sant temor de Déu.

Als onze anys entrà d'aprenent de sastre, el qual ofici exercità fins a la seva entrada en l'Ordre del Carme el 5 de Març de 1883.

Si en el món havia menat una vida verament cristiana, en el claustre visqué de sant. En el llibre d'òbits del convent, hom escrigué aquestes memorables paraules: «Fra Joan Brunner ha estat un model de perfecció religiosa».

Des del primer dia de la seva entrada visqué totalment per a Déu. Es guià sempre per la sentència de Sant Lluís Gonçaga: «De què m'aprofitarà això per a l'eternitat?».

De si mateix escrivi: «He entrat en el claustre per tal de salvar la meua ànima i la de molts altres i per tal d'ajudar a les ànimes del purgatori»; i totes les seves forces consumí en l'execució d'aquest propòsit. Els religiosos que el tractaren testifiquen que mai no mancà a la caritat.

En la meditació i oració interior, era un Mestre. Un Pare Jesuïta que li examinà la vida d'oració, digué que difícilment hauria trobat cap home d'una contemplació tan elevada.

La Sda. Escriptura era la sorgent d'on prenia la força per a menar una vida tan santa. Amb la Passió del Salvador i amb la seva Sm. Mare l'unia un amor pregon.

Llegim a la Sda. Escriptura: «Aquest és l'amic dels germans, el que molt prega per al poble tota la Ciutat Santa». Tals paraules es poden aplicar plenament a fra Joan. La seva vida en el claustre fou tota una oració continuada. Les necessitats de l'Església de l'Ordre, del món sencer, les sentia com a seves. A quantes persones haurà fet bé amb la preguera, només ho sabrem a l'altra vida.

En un seu llibre de notes trovem aquest pensament: «Deu Nostre Senyor ens amaga el moment de la mort, per tal que hi pensem tots els moments de la nostra vida». Fidel a aquest principi cada dia es preparava a ben morir. Quan li tocà l'hora, entregà la seva ànima totalment abandonat a la voluntat de Déu. Fou el 3 de juny de 1901.

Poc abans havia dit aquestes notables paraules: Per a regrejar Déu com cal de la immensa gràcia de la vocació, tota la eternitat és massa curta. Ara el seu cos reposa en la cripta de l'església del carme a Straubing esperant la benaurada resurrecció.